

B I N K O Š T I

Binkoštni praznik je kot velika osmina, pedeseti dan - dopolnitev velikonočnega praznika. O veliki noči je vzšlo sonce pravice Kristus, zdaj je doseglo opldansko višino ter ogreva in zori sadove. Že v stari zavezi je bil zahvalni dan za pšenično žetev in spomin zakonodaje na gori Sinaju. V novi zavezi je predvsem dan razglasitve sv. Cerkve. Poslanje Svetega Duha je pečat troedinega Boga pod delom odrešenja. Posameznika zaje- me življenje božjega Duha in postane dele- žen njegovih darov ne kot posameznik, tem- več kot ud občestva sv. Cerkve. Sv. Avguštín si upa celo trditi: "Kolikor kdo ljubi Cer- kev, toliko ima Svetega Duha".

Velika noč je spominski dan sv. krsta, binkošti pa SV. BIRME, ki dopolni krst. Je to zakrament, ki naredi kristjana za BORCA vojskujoče se Cerkve, za UDA SPLOŠNEGA DUHO VSTVA in za APOSTOLA. Sv. Avguštín kliče ne le duhovnikom, marveč vsem kristjanom: "Vi vsi ste duhovniki, ker ste udje na tele su velikega duhovnika Kristusa". Še boljše pojasni odnos med krstom in birmo kardinal Faulhaber: "Po krstu smo postali božji otro ci, po birmi pa Gospodovi apostoli. Po krs- tu smo bili vzdani kot stavbeni kamni v bo- žje kraljestvo, po birmi pa smo poklicani, da kot božji sodelavci tudi druge včlenimo v božje kraljestvo. Mi torej ne smemo biti le ribice v mreži apostolov, temveč tudi sa mi ribiči in apostoli."

Ali se zavedamo, kolika je podobnost

med delitvijo sv. birme in mašniškega posvečenja? Redni delivec obeh teh zakramentov je škof. Pri obeh je bistveno polaganje rok in škofova molitev. Oba se prejmeta le enkrat v življenju in vtisneta duši neizbrisno znamenje. Zato bi pa morali o binkoštih, ko je še danes glavni birmski dan, vsi birmani kristjani poživiti birmsko milost, da bi duhovnikom bolj živo pomagali slaviti Boga in reševati duše. Saj zatrjuje prvi papež, sv. Peter, vsem kristjanom: "Vi ste izvoljen rod, kraljevo duhovstvo, svet narod".

Koliko bi pomagal apostolat vzornega krščanskega življenja laikov, apostolat dobrodelnosti, spodbudne besede, molitve, zlasti pa žrtve. Pij XII. je cenil človeško trpljenje kot najbolj uspešno sredstvo za doseganje božjih namenov na zemlji. Ker je širjenje božjega kraljestva na zemlji ali rast Cerkve posebno važna, zato je priporočal darovanje trpljenja za misijone. Da bi se vsaj enkrat v letu vsi bolni katoliški verniki žrtvovali za misijone, je določen binkoštni praznik kot DAN BOLNIKOV ZA MISIJONE. Vsaj bolni verniki, a tudi drugi, ki kakorkoli trpijo, naj vsaj ta dan darujejo svoje dušne in telesne bolečine za misijone in tako izdatno pomagajo, da bi vsi neverniki prišli k luči evangelija. Taka je volja božja in volja Cerkve.

=====

"Otajstvena Kristova Zaručnica veliko je pažnjom ukrasila zgradu liturgije. Iz te zgrade treba odstraniti sve što se suvišno nakupilo da opet zasja u punom sjaju svoj ljepote!" /Sv. Pio X/